

ประสูติ

ประสูติ

หม่อมหลวงปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

กาลเวลาผ่านผัน	ทั้งคืนวันผันผก	สามร้อยหกสิบห้า
เจ็ดแจ่มจ้าฟ้าใส	ฤกษ์ยามหม่นหมาง	บางที่ทางมัวมืด
ชีพชาชีวิตทุกข์ทน	ลางทีกลมล้อมเอม	ปลื้มปรีดีเปรมคลุกเกล้า
ทั้งเรื่องเศร้าเรื่องทุกข์	ทั้งเรื่องสุขเรื่องสันต์	ปะปนกันเป็นนิรันดร์
เมื่อชีวิตยังมี	หลบหลีกหนีไม่พ้น	หากยังดันหมุนเวียน
ดังกงเกี่ยวพันหมุนไป	ต้องทำใจพร้อมพบ	เพื่อประสบสรรพสิ่ง
ที่เวียนวังเข้ามา	สอบปัญญาแตกฉาน	ด้วยกล้าหาญชาญผจญ
ด้วยกมลมานมด	อย่างองอาจผึ่งผาย	ด้วยใจกายเปรียบพร้อม
ปีใหม่จะนำน้อม	เนื่องด้วยหฤหรรษ์	นิรันดร์เทอญ

“ชาติ”

เพื่อชาติไทยใช้ทาสเช่นชาติอื่น
 จงหยิบยื่นสามัคคีพี่น้องเอ๋ย
 จะหนักนิตเบาบ้างอย่างที่เคย
 จงละเลยที่ผ่านมายุ่งยาก
 หันหน้ามาหากันแจกฉันทมิตร
 เลิกครุ่นคิดเข่นฆ่าล้างล้าง
 เลิกลืมเลือนสิ่งชั่วช้อนช้อนเงื่อนงำ
 แน่วแน่นำชาติไทยให้พัฒนา
 สร้างแผ่นดินผืนนี้ไว้ให้ลูกหลาน
 ได้เก็บเกี่ยวผลงานโอฬารค่า
 ดำรงรัฐเอกราชไม่คลาดคลา
 สมนามา “ไทย” เป็น “ไท” ไปนิรันดร์

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“ศาสนา”

จะศรัทธาศาสนใดทำไปเกิด
เพื่อชูเชิดกมลกองไม่หมองศรี
เพราะทุกศาสน์ล้วนชี้นำทำความดี
จุดหมายมีกลางหทัยใจย่อมรู้
ปฏิบัติตามคำสอนแห่งศาสดา
จงมุ่งหน้าสู่จุดหมายใจรู้อยู่
ช่วยพองเพื่อนผู้ยากเข็ญเอื้อเอ็นดู
เพื่อพรราวพรุปลั่งใจด้วยไมตรี
สร้างสรรค์โลกให้ใสกหายมลายทุกข์
เสพลีสุขบรรเจิดฟ้าแจ่มราศี
มีรอยยิ้มปริ่มสุขทุกชีวิ
เมื่อเรามีศาสนามาชี้นำ

“กษัตริย์”

อย่างสองร้อยสามสิบเจ็ดปีจักรีวงศ์
เทิดดำรงธรรมมั่นไม่หวั่นไหว
เพื่อปกปักรักษาประชาไทย
จนนับได้เด่นอะคร้าวเก้ารัชกาล
รัตนโกสินทร์แผ่นดินนี้
อย่างหกสิบสี่ปีชนกมลसानต์
พระทรงครองผองไทยถ้วนล้วนสำราญ
ด้วยธรรมบาลทวยไทยแจ้งทุกแรงใจ
ไม่เห็นมีกษัตริย์ใดในโลกกล้า
จะเท่าเทียมเทียบค่าของไทยได้
มีของดีจงรักษาอย่ารู้คลาย
เทิดทูนไว้ด้วยภักดีชั่วชีวิต

“ของขวัญปีใหม่”

ชาติ - ศาสน์ - กษัตริย์ ร้อยร่วมรวมเป็นหนึ่ง
เป็นที่พึงผองไทยพันภัยผอง
เป็นหลักธรรมนำไทยให้เรืองรอง
มอบขวัญของคนไทยให้ทุกคน